
PIECZĘTARSKI (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne, a *prawdopodobnie pochylone* (tak w pieczętarz).

sg m G pieczętarSKI(e)go (1). *pl* [*G* pieczętarSKICH.] *A subst* pieczętarSKI(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Przymiotnik od „pieczętarz” (2) :

Wyrażenie: »urząd pieczętarSKI« (2): Pokoiowi wrzędnicy ktorzy zoboiga narodu będą takkoronni iako y WX^{g0}L^{g0} zadnych znich wVrzędy PieczętarSKie y Marszałkowskie wdawać się nie mają *ActReg* 47, 46; [Wstawiając w rezę swą starodawny zwyczaj w rozdawaniu urzędów pieczętarSKich i hetmaństwa wielgiego, żeby na sejmie od K. J. M. rozdawane były *AktaSejmikPozn 1590 99*].

DDJ